

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Előfizetési az év folytat minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDEGÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy teljes delmes hirdetésekül árleengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KATONA J.-UTCZA, 35. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCZA, 186. SZ.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

A közgyűlésből.

A folyó hó 10-én megtartott közgyűlésen a felzaklatott szenedvények hajszolták kiúztérte a városatyákat. A szenedvények felzaklatására szolgáló röpentyű a Boódor-féle ügy volt.

Mikor Boódor lemondása a közgyűlésen bejelentett s a polgármester elmondá töviről hegyére ezt az ominosus ügyet, Szappanos István több malicióval, mint jóindulattal a kapitányi hivatalnál felgyült restantiák s azok tisztába hozatala iránt tett megjegyzést oly modorban, melyből mindenki azt a következtetést vonhatta le, hogy a restantiák felgyülemelése s minden azok között netalán rejtőző tisztatlán ügy a jelenlegi tisztviselőkar mulasztása vagy hibája következtében állott elő.

Ezzel szemben igazolnia kellett magát a polgármesternek.

Elmondotta, hogy ezek a restantiák az 1862—1881-iki időközből valók, s ha egyáltalán valakinek ezek miatt szemrehányás tehető, ez jogosultan csak hivatali elődjével szemben lehetséges. Elmondotta, hogy ezen ügyekre vonatkozólag a rendbehozatalt és tisztázást már elrendelte, a restantiák összeállították s a melyekben elintézés szükségé még mai nap is fentorog, azok elintézésé iránt gondoskodás történt.

Elmondotta, hogy mindazok az ügyekre, melyekkel pénzfelvételek kérdése áll összekötésben, elrendelte, hogy hozzá, illetve a tanácsához betérjesztésének jelentés kíséretében.

A Boódor-féle ügy is így került elő s sajnos, hogy mielőtt erről a hivatalos jelentés hozzá beadott volna, már hírlapi discussio tárgyává tétetett.

Szappanos István szemben megjegyezte, hogy csodálkozik azon, hogy

a szemrehányásnak éppen ő tőle kell jönni, mikor neki tudomásának kell lenni arról, hogy a restantiák mely időből datálódnak.

Ezen kijelentés azután zokon esett Bagi Lászlónak, ő is igazolni akarta magát. Reszkető izgatottságra mutató hangon iparkodott megmagyarázni, hogy a mi hibák a multban előállottak, magának a régi közigazgatásunknál divott rendszernek a következményei, ő tisztának érzi magát s kijelenti, hogy a felelősséget úgy személyi, mint vagyoni tekintetben elvállalja.

Persze erre Szappanos István sem maradhatott tilve, ő is akart mondani valamit saját igazolására, tovább fűzni akarván a szemrehányást. Ennek végét vetett az elnökölő főispán azzal, hogy kijelenté, miszerint ő személyesen meggyőződött arról, hogy most igenis az ügyek elintézetnek s Szappanos István azon megjegyzése — hogy a restantiák mai napig se fogynak hanem szaporodnak — nem igaz.

Ez a lefolyt közgyűlés kettőről tett tanúságot.

Először is arról, hogy a személyes gyűlölködések, — melyekről pedig azt hittük, miszerint teljesen kihaltak már legalább a közgyűlésen — csak aluszna egy-egy ideig, de bizony azok, sajnos, kihalni nem haltak ki egészen.

A másik, a miről meggyőződünk, az, hogy Lestár Péter polgármester az adminisztrációnak termett ember, ő nemcsak gondoskodik arról, hogy városi közigazgatásunk a rendes kerékvágásban mozogjon, hanem tapintattal oda törekszik, hogy a multból rendezetlenül fenhagyott ügyek is tisztába hozassanak. A ki elfogulatlanul itél, annak be kell ismerni, hogy azon idő óta, hogy ő a polgármesteri széket elfoglalta, a város vagyoni és pénzügyei tisztáztattak, minden irányban

nagyobb rend uralkodik, a mihez járul, hogy valamint ő maga is ambícióit csinált a város lelkes szolgálatából, úgy ezt az ambícióit fel tudta kelteni tisztviselő társaiban.

Szemrehányás ő ellenében jogosulatlan, ellenkezőleg ő nemcsak bizalmat érdemel, de elismerést, a mely hisszük, hogy osztályrészé vált mindazok részéről, a kik elfogulatlanul tudnak gondolkozni és itélni. — l —

Közigazgatási bizottság.

Folyó hó 9-én d. e. 11 órakor tartott meg Szapry István gróf főispán elnökle alatt a június havi közigazgatási bizottsági ülés.

Olvastattat a polgármester május hóról szóló jelentése, mely szerint május hóban jóvedelem volt a házi pénztárnál 70,840 frt 35 kr. bevétel, 61,699 frt 37 kr. kiadás, a takarékpénztárba tétetett a háztartási alapra 22,000 frt. A személybiztonság május hóban egy esetben sem támadtatott meg, a vagyonbiztonságot néhány kisebb tolvajlás háborítá meg. A városi szegényházban ellátást nyert 26 férfi, 35 nő, kívül elmebeteg 26 férfi, 47 nő. A mértékitelesítési hivatal hitelesítési díj fejében bevett 29 frt 8 krt.

A kir. ügyész jelentése szerint az elítéltek általános napi létszáma volt 136, vizsgálattal alatt állóké 33. Beteg volt 8 fogoly. Házi munkával foglalkozott 83 elítélt, rabmunkakeresmény ezimén 30 frt 62 kr. adatott át az adóhivatalnak.

A kir. adófelügyelő jelentése szerint az adóbevételek eredményei a folyó évben általában kedvezőbbek voltak mint a mult évben. 1562 frt 94 kr. beválthatanná vált adó törőse javaslatba hozottak.

Az árvászek havi jelentése szerint letárgyalattat s a kir. törvényszékhez átadott 9 hagyaték vagyoni hiánya miatt beszüntetett 2. Az árvapénztárba befolyt 15,576 frt 99 kr., kiadott 15,497 frt 16 kr.

A pest-pilis-solt-kiskunmegyei m. k. állampénztári hivatal a kecskeméti sz. kir. város törvényhatóság területén működő kanzintulajdonosok neveit betérjeszté, a kiknek kanzintulajdonosi próba alá veendő. Május havában igás közmunka leszolgáltattott 832 1/2, kézi közmunka 2659 1/2.

A tisztí főorvos havi jelentése szerint az egészségi viszonyok május hóban kielégítőek voltak; leggyakoribbak voltak a légzési szervek betegségei; a gyermekek közt pedig a hókurhút járványosan lépett fel, de általában szelíd lefolyással; csak néhány beteges és gyenge gyermek halt el ezen körben. A lefolyt hóban, május 3-ától 30-ig terjedő időszakban élve született 145 gyermek; ezen születésekkel szemben állott 112 halálest; halva születés volt 5. — A kerületi orvosok rendszeren látogatták a kerületközhöz besozott pusztákat és azok némelyikében, különösen Szt. Királyon igen tetemes volt a jelentkező betegek száma. A védőhímlőltetés rendszeren folytatottat, a hó végén a beoltott gyermekek száma meghaladta a 400 at. A piaci felelyeletet a rendőrség és orvosi hivatal szigorúsággal gyakorolta; több ízben lefoglaltatott és megsemmisített romlott hal és sertéshús; ugyancsak ezen hóban semmisített meg két levágott tehénnek húsa; az egyik gyöngykorósna, vagyis tödülészesnek ismertett fel; a másik vérbomlásban betegedett állat húsa volt. A tisztí orvosi hivatal 26 dajkaságba adott törvénytelen gyermekre ügyelt fel és 6 esetben adott be jelentést 7 éven alóli gyermekek gyógyíttatás mulasztása iránt. A városi kórházban gyógykezeltetett 36 beteg; 16 férfi és 20 nő; ezek közül gyógyult 16, javult 2, meghalt 5, ápolás alatt maradt 13, haldoklóba hozottat a kórházba; a szegények menházában teljes ellátásban részesült 60 városi szegény, a házon kívül segélyeztetett szegények száma volt 70. A hasznos házi állatok közt a bugaczi pusztán a sertésállományban torokgyilapett fel járványosan; az állatorvosok részéről a kór elfolyására a szükséges óvintézkedések, megtétettek.

Az erdőészeti bizottsághoz ügy, elintézés végett, nem érkezett.

Olvastattat a belügyminiszterium leiratá, mely szerint Juhász örökösök ingatlanaira vonatkozólag a miniszterium az árvászek által átvéresen eszközölt bérbeadási helytelenít, de a bérbeadást nem oldotta fel.

Bába Mihály és Szegedi István a katonai kötelék alól feloldottak.

Farkas Gergely elleni örökvaltsági követelés beszünttetett.

Sánta Lajos háza alfalaztatathatású és új cseréptető alá vehetését kérvén, vagy a város által eszközendő kisajátítást, a tanács által elutasítottak.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Dal-, zene-, táncverseny.

(Június 6.)

Hát csakugyan nem hiában építették föl azt a csinos csarnokot a műkertben. Egymást éri benne a sok nyári multság. Minden hétre esik egy.

Nem is volna jó dolog, ha az a szép mulató helyiség nagyon hosszúakat ásitana az unalom miatt. Aztán kár is volna érte; mert biz az olyan derék egy alkotvány, a mire méltán lehet büszke a város. Csakúgy csalogatja az arra menőt egy kis tánczra. Természetesen a hozzá illő keretben: lombos fák, nyíló rózsák, illatozó bokrok környezetében.

Olyan, mint valami kisebbesű versenyter, sorompóval körülzárva, melyen belül daliák versenyeznek édes szolért, kedves kegyért, vagy csak egy mosolyért is.

A mult szombaton épen efféle czéfára szolgált. Három életadó elem: a dal, a zene, meg a táncz versenyzett egymással. Az első kettőnek kijutott a tapsból bőven, de a helyzet ura mégis csak a táncz lett, utolsóinak maradván a versenyterén, mint győztes.

Ott voltam, látam mindent s másnap elmerengtem tapasztalataim fölött. Szinte győnyörűsége találtam abban a tudatban, hogy ime Kecskeméten két derék testület, a dalárda meg a műkedvelők zenekara nemcsak megerőnek egymás mellett, nemcsak barátságosan szöveteznek egy közös czéfára, hanem képesek egy nagyszámú válogatott közönséget is összerészesíteni. Eszembe jutott a kedvező id., a balzsamos lég, a hangok összeolvadó harmóniája és sok minden s a mint egy, mondom, másnap mindezt átgondoltam,

bi' én rajtam — nagyon meleg is volt, emlékzhetel rá szives olvasóm — erőt veti egy kis méla szender. Egy kellemes chaoszszá futott össze előttem az egész tegnapi, és ebben a chaoszban úgy tetszett, mintha egy alak körvonalai bontakoztak volna ki, mindegyre tisztábban és határozottabban; míg végre csakugyan ott állt előttem egy izléssel öltözött, csinos fiatal ember, mély bókok közt hajlongva.

Meglepve tekintettem rá s megvallom, egy kissé boszantott is váratlan toladósa.

— A „Kecskeméti Lapok” munkatársát lehetek szerencsés nagyságodban üdvözölni? . . .

Mindenekelőtt tiltakoztam a „nagyságos” grádics ellen. A fiatal ember mosolyogva folytatta tovább:

— Uraságodat úgy neveztek meg előttem, mint a „K. L.” Calamusát. . .

— Ha nincs kifogása ellene? . . .

— Oh, kérem, kérem — szót engedje kijelentem, hogy oly nagy bízalmat érezek egész becses egyénisége iránt — ne tessék megsértődni — hogy minden mást mellőzve egyenesen ide bátorodom folyamodni s kegyes meghallgatásért esedezni.

— Mivel lehetek szolgálatára? . . .

— Ah, uram — s itt nagyot és hosszút sohajtott az én zingene lábú vendégem — helyzetünket csak ön, igen, ön, a művészetek nemes barátja lesz csak képes átérteni. . .

— De, kérem, mivel szolgálhatom? — kezdetem ingerült lenni a hízegés, meg a háborgatás miatt.

— Sokat lehetne mondanom, de drága idejét tiszteletben tartva, röviden csak annyit legyen szabad tudomására hoznom, hogy nagyon szorult helyzetben vagyok!

— De hát végre is, uram, bocsásson meg, én még azt sem tudom, hogy voltaképen kihez van szerencsém? . . .

— Ah, lám ni, mennyire zavart vagyok, Hogy ily figyelmenl tudtam lenni! . . . Bocsánat, ezer bocsánat, uram! Engedje meg, hogy magamat bemutassam: én Csattogi Olivér vagyok, a helybeli városi műkert főmüléinek karmestere.

— Örülök a szerencsének s most már szabad tudnom, miben lehetek segítségére? . . .

— Oh, sokban, nagyon sokban, uram; mindenek fölött pedig egy kis jóakaró pártolásban a helybeli lapok hasábjain.

— De hisz én úgy tudom, hogy önöket a közönség igen szivesen hallgatja ott a műkert lombostárában.

— Nincs is nekünk, kérem, a n. é. közönségre semmi panaszunk; hanem az a szűnyog, a szűnyog, uram! . . .

— A szűnyog? Mit árthat önöknek erős tolszóvetü jelmelzőkben a szűnyog? Inkább panaszkodhatunk mi, a kiket — s például engemet is — épen tegnap ugyancsak meggyőtrött ez az átkozott nézői.

— Bocsánat, nem azt a szűnyogot értem, hanem a Miska cigányt. . .

— Nos? . . .

— Hiszen valóságos skandalum, könyörgöm, a mit ezek az emberek véghez visznek! Semmi újat nem hallani tőlük, annyiszor nyiszálnak egy darabot, hogy társulatom minden tagjának zsong már tőle a füle s oly rosszul, hogy fiatalab s gvakorlatlanabb fölemilémek hallását s minden zeneérzékét tönkre teszik. . .

— Édes barátom, ön nagyon is magas művészi állapontra helyezkedik, mikor a mi szegény cigányainkat annyire leböcsnérl. — De tessék elhinni, hogy visszás dolog,

mikor ilyen tekintélyes városnak egy hozzá méltó cigányzenekara nincs.

Elgondolkoztam a karmester úr szavain s úgy találtam, hogy sok igaz van bennük. De azt mégsem akartam ráhagyni, hogy a Miska cigány annyira rosszul vezetné a bandát. Egy kicsit pártfogom alá vettem tehát.

— Nem mondom, hogy nincs igaza, barátom, de mindenben, a mit mondtott, nincs. Látta, a dolgot úgy kell venni, a mint van. Igaz, hogy Kecskeméti városának jeles cigányzenével kellene rendelkeznie; de hát a mostani viszonyok szerint nem lehet. Én hiszem, hogy mindez másképp lesz. A mi pedig Miskát illeti, biz' ők valami sokat és újat nem tudnak, de én úgy látom, hogy iparkodnak eleget tenni — tehetségük szerint.

— De, uram, én jövőm sikerét kockára nem tehetem. . .

— Én meg a dolgon nem segíthetek; a szűnyogokat ki nem pusztíthatom; Miskára pedig minduntalan szüksége van a közönségnek, mert azt csak nem kívánhatja ön, kérem, hogy a közönség az öök ábrándos románczain lejtse a valczert? . . .

— Oh, korántsem; de van ennél nagyobb bajunk is. . . A dalárda annyira. . .

— Mit akar ön a dalárddal? — törtem ki türelmetlenül s éreztem, hogy szemem haragos fényt lövell — azt is simfolni, ócsárolni akarja? . . .

— Könyörgöm. . .

— Nem látja, hallja és tapasztalja ön azt a precizitást, a melylyel a mi derék dalárdnak minden egyes alkalommal megbódítja a közönséget? Nem méltányolja ön azt a csupa utólrhetetlen ügyességet, azt a tetőtől talpig megtestesült figyelmet, azt a valóságos eleven életet, melylyel a kis Mihó dirigál; nem hallja azt a kimagasító tónust; nem

kell felvilágosítás és iránt, vajjon az érdekelt ház ebben az állapotban továbbra használható-e, nem adatlan: érdemleges határozata elött szemeltesztetést rendeltetett el az érdekelt fél szakértője, a városi főmérnök és Nagy Lajos biz. tag közbenjöttével.

Öv. Balázs Pál névű erdészeti kihágás miatt név kiszabott bírság ellen emelt fellebbezése elutasított.

Az ülés 12 $\frac{1}{2}$ órákor véget ért.

Egyleti és társadalmi élet. Intézetek.

Nőipar tanműhely. Haladunk; lassan-lassan a tanszokok minden ágát meghódítják városunknak a tanügy tevékeny barátai. A nőnevelés az elméleti tananyag általános ismeretén kívül a gyakorlati irányt is keretbe vonta. S a nő tevékenységi köréhez tartozó gyakorlati ismeretek — melyek egyúttal a nőipar fogalmát állapítják meg — képezik kiegészítését a nőnevelésnek.

Nem tudjuk tehát a helybeli jótékony nőegylet fáradhatlan ügybuzgalmát eléggé méltányolni, hogy a nőipar tanműhely felállítását tervbe vette.

Hogy a nőipar köréhez tartozó gyakorlati ismeretek elsajátítása mennyire nélkülözhetetlen-e a női névelésről szó sem lehet, — alig szorult bizonyításra. Mert azt hisszük, senki sem vonja kétségbe, hogy minden nőnél elengedhetlen kezdeti lépések állíthatók fel, hogy varrni, szabni és legalább saját ruhát elkészíteni tudja.

Mily óriási megtakarítás eszközölhető csak egy családban is az által, ha a család nőtagjai szabják, varrják a család fehérneműt és a női felső ruhákat. E megtakarítás jelentékeny lehet különösen ott, hol a családnak számos nőtagja van s különösen azon korban, a melyben élünk, a hol a divat az első kérdés, minden más csak mellékes, alárendelt.

De a szegényebb sorsú családok nőtagjainál életkérdést is képez az, hogy a nőipar köréhez tartozó valamely ismerettel bírnak-e s ezt mint hasznos hájtó foglalkozást jövedelemforrást felhasználhatják-e. Hány család van, melynek nőtagjai csupán varrásból tartják fenn magukat.

A nőipar tanműhely felállításával egyelőre csak a fehérneműk és a női felső ruhák szabása, varrása, díszítése és izléses összeállításra van tervbe véve.

Igaz, hogy a varrás és ruhaszabás a polgári leányiskolában is tanítatnak. De mit tapasztalunk? Azt, hogy midőn a növendék a polgári leányiskolából kilép, általában véve önállóan dolgozni még nem tud. Megszokta a növendék azt, hogy oktatója háta megett álljon s ha hibázik, figyelmeztetése s munka további menetére útmutatást adjon. De mihiely hiányát érzi az útmutatónak, munkájával fennakad.

És ez természetes is. Nem azért szerencsés a növendékek a szabás és varrás körül hiányos ismeret, mert a polgári leányiskolában az oktatás hiányos volna, — sőt meggyőződünk arról magunk, hogy a varrás és szabás erényedtel buzgalommal tanítatik — s nem is azért, mert a növendékeknek nincs szorgalom, vagy hiányzik a munkakedv; hanem, mert annyiféle elméleti tudományos ismeret

retek tanulmányozásával van elfoglalva a növendék (pedig a növeléshez az általános kultúr is mellőzhetlen), hogy a varrás és szabás begyakorlására — pedig ennek alapos elsajátítása tekintetben főmester a gyakorlat — elegendő idő nem marad.

Ebből magyarázható meg, hogy a szülők a polgári leányiskolából kilépő növendéket magán varrodákba adni kénytelenek, hogy a kellő gyakorlatot megszerezhessék.

Azonban ezen magán varrodák a nőnevelése sokszor kártékony befolyást gyakorolnak, mint magán intézetek, minden felügyelet nélkül állanak, gyakran költségesek s így a szegényebb sorsúakra hozzáférhetlenebbé válnak, a magán varrodák tulajdonosai pedig az oktatásra semmit sem ügyelnek, mert minden egyes varri tanulóban egy-egy konkurrenset látnak, hanem e helyett a tanuló munkacseréjét igyekeznek kiszákmányolni.

Ezen bajokon akar segíteni a helybeli jótékony nőegylet a nőipar tanműhely felállításával, melyben gazdag és szegények nélkül megszerezheti a varrás- és szabás-hoz szükséges gyakorlati ismeret.

Azonban a jótékony nőegylet ezen közhasznú intézet felállításához egymaga erővel nem bír. Kívánatos tehát, hogy a város közönsége saját érdekében támogassa a nőegylet buzgó törekvésében különösen az által, hogy e hó folyamában a 6 évre újra meg alakuló jótékony nőegylet tagjainak sorába minél tömegesebben belépjen, hogy így a nőegylet jövedelme a tömegesen belépő tagok tagdíjaitól emeltesse s a nőipar tanműhely berendezésére elég erővel bírjon.

Másod sorban a jótékony nőegylet a nőipar tanműhely felállításánál a város támogatására számít. S mi erősen hisszük, hogy a törvényhatóság, mely a nevelés és tanügy körül takarékoskodni nem szokott, most sem fog szűkebbüléget szemel hunyini és bedugni fülét a zörgetés elől, a midőn ily közhasznú vállalat forog szóban s melynek felállításánál az országrészt a jótékony nőegylet készsége magára vállalta. Azon nézetben vagyunk, hogy a nőegylet a varrostól vállalat részére nem is kívánna egyebet, mint egy alkalmas helyiséget a nőipar tanműhelyhez és iktási s világiatási átalány című egy csekély összeget. Erős bennünk a remény és a meggyőződés, hogy városunk dídotkés törvényhatósága áthatva a vállalat közhasznú természetét, készsége támogatja a nőegylet fáradhatlan buzgalmát.

Igy ha a közönség is megteszi saját érdekében a magáét, észre nőipar tanműhelyünk is lesz.

Cs. B.

A ref. egyháztanács f. hó 31-én ülését tartott, melynek tárgyat a közzététel képezte. Az egyházi adó 4000 forint állapotát meg, melynek kulcsát még egy évre az országos állami adó jelöltetett ki; de miután ez alapon az adóösszetétel nem épen igazságos, ennélfogva egy bizottság küldetett ki egy igazságosabb szétosztási kulcs tervezésére. Ugyanez alkalommal előkerült az iskolai alapok és a lyceumi tanárok fizetése. Az iskolai alapok, a melyeknek ilyes természete nem egészen bizonyos, az iskolai alapokból kiválasztatott s így nagyon természetes, kevesebb iskolai alap maradván, a tanárok fizetésének felemelése 1000 frtól 1200 frtra nem történt meg.

Nem akarunk a felett bírálatot mondani, hogy az iskolai alapokból egyesek kiválasztása helyese-e vagy helytelen, de az az indok, mint némelyek hangsúlyoznak, hogy az iskolai alapokból egyet a nem egész biztosan ily természetűeknek felismertek, kiválasztandók azért, mert kilátásba van helyezve, hogy a két protestáns felekezet iskolái az államtól legközelebb 100 000 frt segélyt nyerneken, melyből részesedést csak akkor remélhet, ha itt hiány és fogyatkozás tűnik ki; mondjuk, ez az indok nem acceptálható, mert ha a még kötes természetű alapok mind iskolai alapok gyanánt tüntethetők is fel, marad a ref. lyceummal annyi hiány és fogyatkozás, mely az állam által kilátásba helyezett segély igénybe vételére az egyházat jogosítja.

Egyébiránt az egyházatánács több tagja tiltakozott az alapok olcsóvá elbáncsolás való részesítés ellen s ezt jegyzőkönyvbe vétetni kívánták; így került ez az ügy most már a superintendentia elé.

A rom. kath. egyháztanács f. évi június 7-én ülését tartott, melyben több, az egyház ügyét illető tárgy került szónyegre. A hűtlen kezelésben ért egyházi végrehajtók helyett úgy a városra, mint a pusztákra H. Nagy Mihály alkalmaztatott ideiglenesen a főgondnok által, mit az egyháztanács helyeslőleg tudomásul vett. Egy szerződés a végrehajtók által eszközöltetett visszafizetések elkerülését végezt az egyházhoz beszedésnek új rendjének kidolgozására egy bizottság küldetett ki, a mely bízottára úgy fogja a kezelést berendezni, hogy a végrehajtók pénz felvételére jogosítva ne legyenek. Az állásfoglalás elmozdított Lukács egyházi gyűző helyébe Diószeghy József ügyvéd, ki helyettesi minőségben eddig is a jegyzői teendőket erényedtel szorgalommal vitte, egyhangúlag az egyház jegyzőjévé megválasztottat. A rom. kath. egyház által fenntartott táptintezet bizottsága felhívott évi jelentésének beadására.

A kecskeméti kereskedő-Ifjak egyesülete által, május hó 31-én megtartott majálisán felülkelték: Behr Mór 1 frt, Bleyer László 1 frt, Brachfeld Vilmos 1 frt, Deutsch Adolf 1 frt, Drégely János 80 kr., Feuer Jakab 1 frt, Dr. Fodor Jenő 1 frt, Feuers Samu 1 frt, Gallia Emma úrnő 1 frt, Goldberger Ödön 50 kr., Goldberger Lipót 1 frt, Hacker Ferenc 1 frt, Hirtenstein Antal 1 frt, Kutasi D. 50 kr., Löwy Gyula 1 frt, ifj. Löwy Gyula 1 frt, Mezei Rezső 50 kr., Reinitz Kálmán 1 frt, Sváb Lipót 50 kr., Scheiber József 1 frt, Scheiber Zsigmond 50 kr., Schwarz Vilmos 50 kr., Schweiger Mór 1 frt, Spitzer Mór 50 kr., N. N. 20 kr., Szilágyi Mór 50 kr., Weisz Henrik 1 frt, Witz Gusztáv 1 frt és Witz Ignác 1 frt, összesen 24 frtot. Fogadják a szíves akakozók az egyesület hírlás közlönetét. — Fuhs Samu biz. elnök. Kutasi Dávidé. jegyző.

Felzáróítás azon t. ez. tanító urakhoz, stb., a kik hazánkban iskolatakarékpénztárakat kezelnek.

Közeledvén az iskolai év vége, tisztelettel felkérjük az illető tanítókat, stb., szíveskedjenek akár bérmentetlenül, akár felvételben vagy levelezési lapon, az általuk kezelt iskolai takarékpénztár az évbni ered-

terem s kifejezte abbéli reményét, hogy ezután majd másképp lesz. A másik dologra nézve pedig rögtön a következő felszólítást fogalmaztam és megfogtam, hogy a szerkesztő bejegyzésével a legközelebbi számba közzéteszem: „Közönségünk nagy évezettől fosztja meg magát, ha nem rándul ki gyakorlatban és tömegesebben a műkertetbe, hol üde levegőt, virágillatot és a mi fő — a füleműkél bájos énekét nyelheti gazdag kárpótlással fáradtságáért”.

Elnek úgy megörült az én emberem, hogy alig győzött hálálkodni.

Hanem most már — mondám — bosszón meg, nekem még sok dolgom van, többek közt a jelenlvt bájos hölgyek névsorát kellene összeállítanom.

— Oh kérem, gondoskodtam én erről. Nem levén semmi foglalatosságom, oda repültem az egyik szomszéd fára és szépen kilestem mindent. Az első négyest — ha jól olvastam — negyven pár táncolta. Összeiram a nők névsorát is, ámber nem vagyok biztos benne, hogy nem hagytam-e ki véletlenül egyet-kettőt. Iue tessék.

Azzal zsebébe nyúlt s a következő gazdag névsort adta kezembe:

Beretrás Sándorné, Csilléry Kálmáné, Deák Gyuláné, Deák Lajosné, Dékány Mihályné, Dragolovich Gyuláné, Fekete Istváné, Fördös Dezsőné, Öv. Gerzényi Ferencné, Györfly Balásné, Hajagos Józsefné, Hollóssy Zsigmondné, Horváth Bálné, dr. Kovács Pálné, dr. Katona Beáné, Laber Károlyné, Mádi Jánosné, Muraközy Józsefné, dr. Nagy Mihályné, ifj. Nagy Lajosné, Nagy Imréné, Pacsu Mihályné, Pataky Imréné, Pöcsy Györgyné, br. Putteani Bálné, Révész Benczené, Sároi Szabó Lászlóné, Szakács

menyét velünk közölni oly módon, hogy a következő 10 kérdésre feleljenek, u. m.: 1. Mi az iskola neve és jellege? 2. Hány tanuló jár az illető osztályba? 3. Hányan takarékoskodnak? 4. Mennyi a megtakarított összeg? 5. Ki vagy kik a kezelők? 6. Röviden, mily erkölcsi hatást gyakorolt az intézmény a gyermekekre és a szülőkre? 7. A kivett pénz mire fordítottak rendszeren? 8. Hol kamatozik a betett pénz? 9. Mikor kezdett az illető iskola takarékpénztárt kezelni? 10. Milyen gyakorlatik az ellenőrzés?

Megjegyezzük, hogy tancsok lesz a takarékpénztári évet már f. év június hó közepén bezárni, mielőtt a betéteknek nagyobb része kivételik, mert csak így felel meg a kívánt statisztikai adatoknak. Valószínűleg nemcsak a fognak életbe lépni a postatakarékpénztárak, a mi által nagyon meg lesz könnyítve a megtakarított pénzek elhelyezése.

Végül kérjük még, hogy a czim mellé a következőt is szíveskedjenek írni küvén: „Iskola-takarékpénztári ügyben”.

Budapest, 1885. év június 1-én. — Az orsz. gazd. egyesület iskola-takarékpénztári szakosztálya nevében: Károlyi Sándor gróf, elnök. Weisz B. Ferenc, alelnök.

A pest-bilis-solt-kiakunmgyei hivatalos tanító-testület 1885. évi június 2-án és esetleg a következő napon reggeli 8 óra kor Újpesten, az állami iskola helyiségében tartja évi rendes közgyűlést, melyre az összes tagok ezenel tisztelettel meghívattak.

Társorsorozat: 1) elnöki megnyit. — 2) a módosított alapszabályok bemutatása. — 3) jelentés az igazgató-választmány működéséről. — 4) számvizsgáló bizottság jelentése. — 5) jelentés „A beszéd és értelemgyakorlatoknak célja, anyaga és módszere” tételre hirtedetett pályázat eredményéről. — 6) Eberling Laura (Promontor) „A törtek tanítása a népiskolában” és Váry Lajos (Kecskemét) „Az olvasókönyv” tételek feltevéreke. — 7) a választmányok az értekezésekre vonatkozó véleménye és a tárgyak tüzetes megvitatása. — 8) „Eötvös-alap”.

(Az évi tagdíj (50 kr.) ez alkalommal fizetendő. Június 29-én d. e. 9 órákor lesz a kecskeméti polgári leányisk. helyiségében a megyei tanító önégyesület közgyűlése, melyen a tanító-testület minden tagját szívesen látják az illető segélygyuleti tagok.)

Kecskemét, 1885. május 29-én. Bösszerményi Mihály, testületi elnök.

A kecskeméti zenede folyó hó 23-án, d. u. 7 $\frac{1}{2}$ órákor tartja intézeti helyiségében nyilvános elméleti és gyakorlati vizsgáját. — Egyúttal szíves tudomására hozza a nagydíjdemű közönségnek, miszerint a nagyszünet, azaz július és augusztus hónapok alatt is fognak a reggeli órákban az intézetben rendszeres tandíjak mellett előadások tartatni.

A zenedíjazgató.

A „Katona-kör” megalakítására folynak az előleges munkálatok. Folyó hó 11-én több érdeklődő ebben az ügyben egy bizalmas jellegű konferenciát tartott, melyben a tervezet alapelvei megállapítottak. A „Katona-kör” e tervezet szerint felölelné mindent, mi Kecskemét város társadalmi és közművelődési érdekeivel összeköttetésben áll.

éri azt a mélységre mely basszus? — akkor nem merészeljen ön egy szót is ejteni ...

— De szépen kérem, én ...

— Hallotta a „Rajnai bordal”-t, azt a fülbemászó egyveleget, meg azt a kedélyes és pompásan előadott „Pepi tante”-ot s mégis így mer beszélni?

— Uram, kérem, engedjen szóhoz jutnom; én azt akarom mondani, hogy a dalárda, meg a „műkedvelők zenekara” ...

— Hogyan? még az úri banda ellen is! ... Uram, volt szerencém!

— Az ég szerelmére, értsen meg, jó uram! — Nem, nem akarom az ön kritikájának meghallgatásával jó hangulatomat megcsavanyítani. Ön, a mint veszem észre, az úri bandába is bele akar kötni. Ég, uram, akárhogy van veszi szavaimat — impertinencia! ... Imeri ön a banda tagjait? Nem hiszem. Tudja-e azt, ha én a „vajda”-nak az ön beszédét tudomására hozom, akkor önökét együtt-együtt lepukázza a műkert fáiról ... S ki ez a vajda? Egy valóságos zene-talented, a kire büszke nemcsak a bandája, hanem a városa is. Ha kell, végző zongoráz virtuozitással egy koncertet; hegedül úgy, hogy eláll önnek a szeme-szája; s ha fűtényli kell, hát fűtényl úgy, hogy önök elmebetnek a művészetükkel Kukuláiba!

— Uram, az égre kérem ...

— Vájon csak az úr; ha már benne vagyunk, lássa be egészen a bűnét. Az úri bandának is van egy Miskája; no hanem ez nem Száhy Miska ám! Tudja-e, ki ez az úr? Kompozitor, uram, kompozitor; olyan „Nefeletj”-korszorítást össze a hangokból, hogy a ki egyszer hallja, el nem felejt; az-án kérdése csak meg egyszer éjfélkor odakünn a műkerten Katona szobrát, mit szól

ehhez a szép ábrándhoz, melyet ez a Miska az ó ábrándjainak „Szellemelek” komponált? Meg aztán a jó ég tudná elszámlálni, mi mindent írt. De az a muzsika, tudja az úr, az a muzsika, melyet ő Berzi öccsével, a harmadik primással megesele-kszik ...

— Hiszen, eszedem ...

— Tudja, hogy cimbalmosa is van ennek az érdemes zenekarnak? Tudnia kell, hiszen hallotta. De azt már nem tudja, hogy ez egy valóságos verve-vel, igazi passzióval játszó cimbalmos, a ki nemcsak a kótát nézi le úgy, a mint kell, hanem képes az ön legábrándosabb melódiáját is ex abrupto végig kísérsni. De hát ha minden egyes tagról el mondanám, a mit tudok, akkor vége hossza nem lenne a dolognak. Lássa be ön, uram, hogy nagyot tévedett.

— Hiszen, alászan kérem, egy vélemény vagyunk, csakhogy nem véltéztotott engem kihallgatni. Azt akarom épen mondani, hogy minő nagy aggodalmat okozott nekünk a dalárda és műkedvelőzenekar hangversenye. Ha ez többször fog ismétlődni a műkerten, akkor nekünk végünk van, renomménk oda, mert mi, szegény dalosok, ilyen produkciókkal szemben kénytelenek leszünk végkép visszavonulni. Az volna tehát az én alázatos kéresem, eszközölne ki tekinteteség, hogy a két egyeztetel esztél bent a városban tartsa hangversenyeit, a n. é. közönség pedig többször jöjjön ki meghallgatni a szegény füleműkél énekét.

Szánakozó mosolylyal hallgatam végig a csinos kis karmester panaszos szavait s iparkodtam úgy a hogy megvigasztalni. Értésére adtam, hogy a dalárdat odabent a városban a n. é. közönség nem igen szokta pártolni. Sajnálkoztam e fölött az én karmes-

Istvánné, Szalontay Elekéné, dr. Széless Józsefné, Ugrinov Vitálszné, Vessey Gusztávné, Vojnarovics Sándorné, — Baan Jusztika, Bánó nővérek, Csebenyi Juliska, Csurgó Mariska (Czegléd), Dömötör Ida, Dragolovich Nina, Domján Ilka, Dékány Mariska, Fekete Róza, Gerber Vilma (Nyiszér-Váralja), Hájek Amália, B. Kiss Julesi, Kovács Gizella, Mayer Róza, Molnár Mariska, Mónus Jolánka és Aranka, Muraközy Ilonka (Bpest), Muraközy nővérek, Nagy Mathild (Kun-Szt. Márton), Papp Mariska, gr. Ráday Margit, Szappanos nővérek, Szarvassy Margit, Széless Aranka, Számonidesz Hermin, Szinnyai Teréz, Szokolay Ida, Szokolay nővérek, Tirczka nővérek, Varga Mariska (Szeged), Vaora Mariska, Vlaszák nővérek, Vötker Amália stb.

— És hát hogyan folyt le és meddig tartott a mulatság — kérdeztem — mert én bizon egy kis migréut kapván, korán haza ballagtam.

— A táncznak hajnali harangszóra lett vége. Hanem a kedv — az igazat megvallva — biz' egy kicsit, úgy tapasztaltam, lanyha volt. Nem is tudok ezen eleget esodközni. Pedig ha minden otlvöl fiatal ember úgy kített volna magáért, mint közölük néhány, bizon a kelő nap aranyozta volna be a tánczólok arczeit. Egy fiatal kompánia ezt is bevárta s miután egy debreczeni vendégnek megmutatta, hogy Kecskeméten hogyan mulatnak, derült kedvel indult hazafelé. No de soká is alkalmatlanokodtam; most már ajánlom magamat.

A karmester megrázkódott, fülemilév változott és kirepült a nyitott ablakon. Szenderegésből fölbredtem és jót nevettem a bohó álom fölött — aztán pedig leirtam az egészet — a tárcza számára. Calamus.

Három szakosztály szervezetnek. Egy irodalmi és tudományi szakosztály, egy zenészek és ének-szakosztály és egy társadalmi szakosztály.

A tervezet szövegével Pintér Kálmán k. r. főgymnáziumi tanár bizott meg. E tervezet fog alapul szolgálni azon konferenciánknak, melynek előadását szives érdeklődésből Lestár Péter polgármester elfogadta. Ezen értekezlet még e hó folyamán, mielőtt az iskolai év bezáródna, össze lesz hívva.

„Katonákör” részére az érdeklődők egy történelmi ereklyének a megszerzését vették foganatba.

Katona Józsefnek eredeti aquarelle képe ugyanis megvétel végett Horváth Dóme kir. táblai tanácselnöknek megajánlván, miután az egyik fődíszát épen a felajánlókandó „Katonákör”-nek képezheti, Horváth Dóme megbizta Dr. Tassy Pál jogakad. tanárt aláírású ívnek szerkesztésével s ez alapon pénzügyi tésével az érintett arcképek az alaktandó „Katonákör” részére való megszerzésére. Horváth Dóme az aláírást mindjárt 10 fittal megnyitotta.

A kép addig is, míg a „Katonákör” megalakul, őrizet végett a collegium képtárába helyeztetett el.

A kecskeméti alsófokú ipar- és kereskedelmi iskolákban a zárvizsgálatok f. hó 6-án, 7-én és 10-én tartattak meg. A vizsgálaton úgy az ipartestület részéről, mint az iparisokai bizottság részéről többen voltak jelen, kik meggyőződhetek arról, hogy ezen iskolákra minő nagy szükség van, és hogy az abba járó 400 nál több inas-tanulók igen nagy része minő szép haladást tanúsított már most is, jöllehet ezen iskola még csak második éve, hogy fennáll.

Az iparegyesület által adott 21 ftt és Lestár Péter polgármester úr által e célzatra évenként felajánlott 5 fttja a vizsgálatok végzetlő több iparos és a tantestület tagjai nagy jelenlétében a jomagaviseletű és legszorgalmasabb tanulók közt a következőleg osztották ki:

Előkészítő osztályból kapott: Lőkös István 2 ftt, I. Szabó Gergely 1 ftt, Lakó Pál 1 ftt. I. A. osztályból: Nagy Mihály 2 ftt, Tószegi Lajos 1 ftt, Márki József 1 ftt, Königsberg Armin 1 ftt. I. B. osztályból: Fekete Sándor 2 ftt, Borsi Lajos 1 ftt, Jeszenski Gáspár 1 ftt, Mádi József 1 ftt. II. A. osztályból: Voelcker Roland 2 ftt, Goldberger Ede 1 ftt, Csillag Ferencz 1 ftt, Nagy László 1 ftt. II. B. osztályból: Fodor Imre 5 ftt (polgármester úr ajándéka), Bozskói József 1 ftt, Biró Sándor 1 ftt, Kiss Pál 1 ftt, Gróber József 1 ftt. Igy kiosztott összesen 28 ftt, melyhez 3 fttal az iparisk. tanító testülete járult. — Ipariskolai igazgató e jutalmak kiosztása alkalmával leikesített beszédet tartott a tanulók előtt, intve és buzdítva őket a jomagaviseletre, a szorgalmas tanulásra, végül köszönetet mondott e jutalmak adóinak a jutalmazottak és a tantestület nevében.

Irodalom.

Vetünk a „Gondozó” 35. 36. 37. számait a szokott változatos tartalommal. Attékintve azokat, meggyőződünk, hogy e kiünően szerkesztett szépirodalmi hetilap a hasonló vállalatok közt kiváló helyet foglal el, miert is méltán megérdemli a pártfogást, melyben az olvasó község tömegesen részesíti. Különösen nagy értéket adnak e lapnak: Tolnai Lajos az „Uj főispán” című regénye, melyben szerző a megyei élet visszaélései ellen tör lándzsát, — P. Szathmáry Károlytól a „Székely támad, székely hájja” történelmi regénye, melyben jelesírónk a Dózsa-féle jobbjáladásokat megkapóan esetli. — Balázs Sándor keleti regéje: „Ab, ha gazdag volnék”. — Rédey István rajza: „A mire a hívórtag kinyílik. A borítékban: A magyar gazdaszanyon rovat, ház és tüzeház, kertészeti csevegések, vegyesek címek alatt, hasznos tudvalókat, a talányok rovata kis fejtörő foglalkozást nyújt. A vasárnapi pontonként megjelenő „Gondozó”-nek előzetési ára: egy évnegyedre 1 ft 50 kr., félve 3 ft., egész évre 6 ft. Előzeteseti a kiadónál (Székely Aladár Budapest, dob-utca, 14.), ki mindenkinek szivesen küldi mutatványosomat, így is bérmentve, ki e végett hozzáfér.

Az „Ország-Világ” jún. 6-iki száma is feltétlen elismerést érdemel. Az első oldalon Tolnai Lajos, a kiváló regényíró arcképet látjuk s a jellemzés hozzá Bodnár Zsigmond írta. Ezt követi Fejes István „Száletem napján” című szép költeménye, „Ősz és tavasz”, Hevesi József és Hetényi Béla 1 felvonásos vígjátéka, melyet először jún. 9-én adnak a nemzeti színházban s az „Ország-Világ”-ban lét először napvilágot. A többi közlemények következők: „A nödenségi órák”, Tóth József vív elbeszélése: „A felistenek”, költemény, Petri Mórtól; „Jelzés, jatányos és hazai”, kiállítási tárcza Madarassy Lászlótól; „A jegyzőúr”, elbeszélés Balogh Páltól; stb. stb. A hét történet Székely huszáról. A művészi képek közül megemlítjük a magyar szépségek albumából 12 nő arcképet, melyeket Ellinger Illés fényképész állított össze két bokrétaban, továbbá „Majális”, „Képek a kiállításról” stb. Az állandó rovatok következők: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, a kiállításról, a nők világa, könyvpiac, vidéki élet, sport, hymen, gázsvovat, innen-onnan, rejtvények. Az „Ország-Világ” előzetési

ára: január—decemberre 10 forint, január—júniusra 5 ftt, április—júniusra 2 ft 50 kr. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 ftt, félve 14 ftt, negyed évre 7 ftt, egy hóra 2 ftt 50 kr. Az előzetési pénzek a Pallás irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendő, gránátos-utca 6-ik szám.

„Képes Családi Lapok” 38. szám tartalma: „Esküvő előtt”. (Elbeszélés vége). Szépfaludi Ö. Ferencz. — „Oldott szárnyakkal”. (Költmény). Palágyi Lajostól. — „Nyári emlékek falun”. Csizány Károlytól. — „Első kilensém”. (Elbeszélés vége). Domby Hugótól. — „A szív joga”. (Elbeszélés folytatása). Paral Bertalantól. — „Vadlud”. (Elbeszélés vége). Erdélyi Gyulától. — „Családi élet Nemetsországon”. Tábori Róbertől. — „Az országos kiállításról”. (XI. A tenger szörnye). — „Házasság piézelt”. (Regény). Br. Horváth Miklóstól. — Képmagyarázatok. — Mindenféle.

Képek: A tyúkokban. — Az ara imája. — Egész-ségéről. — Előzeteseti: Méhner Vilmosnál, Budapest, IV. ker. papnövelde-utca, 8. sz. Egész évre 6 ftt, félve 3 ftt, negyedévre 1 ftt 50 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Kedvezmény az országos kiállításra rándulóknak. Kecskemét város polgármesteri hivatala tudomására hozza az országos kiállításra ránduló közönségnek, hogy mindazok, kik a kiállításra felrándulni óhajtanának, ha 100-an egyesülnek 40%, ha pedig 200-an egyesülnek, 50% árlelendés mellett — az utóbbi esetben különvontal — utazhatnak Budapestre a kiállítás megtekintésére. A kedvezmény kiészklözése és a menetjegyek megszerzése végett a kirándulók forduljanak a polgármester úrhoz, ki is azt részleke eszközölni fogja. A kirándulóknak kiadott menetjegyek 14 napig — a futárvonatokat kivéve — minden vonatra érvényesek.

— Hymen. Dr. Beliczay Jónás jogtanár f. hó 11-én vezette oltárhoz Kugler Irma bájós menyasszonyát a b.-vári evangélikus templomban. Násznagyok voltak Beliczay Béla és Dr. Nagy Lajos fővárosi tanácsnok. — T a n t ó J á n o s kajdaci ref. lelkész pedig ugyancsak folyó hó 11-én tartotta esküvőjét Nagy Terka kisasszonnyal. Násznagyok voltak Dékány István jogtanár és Simonyi István. A fiatal pár f. hó 12-én elutazott. Boldogságot kívánunk az új frigyeknek.

— Horváth Dóme kir. táblai tanácselnök 100 ftt alapítvánnyal az erdélyrezi közművelődési egyesület tagjai közé lépett.

— A kecskeméti takarékpénztárnál a rövid időre behelyezett tökéletes utáni kamat lejjebb szállítottat tervezik.

— Zongora-javító és hangoló idözik most városunkban, a ki szakértelemmel végzi a reás bizott munkákat. Mint halljuk, 12 család már összebészelt, hogy negyedévenként lehozzatják a hangolós foganatosítására. Közlelbbi felvilágosítást ad a szerkesztőség.

— A „lager“-ben f. hó 10-én estefel nagyon vidám volt az élet. Jó estét csinált magának a katonaság. Jelen volt sok tiszt és polgár, gyönyörködni óhajtván a bakák és estére tervezett tréfálkozásán, a melyben azután nem is volt fogvatkozás. Előadók a medvetánczot oly taglejtéssel, hogy a nevetéstől könyvelábadt a nézők szeme. Volt a megkomendirozásnak is parodiája oly nevetésgyötelkekkel, hogy megirigylhete e tekintetben a bakákat egy bobozórt is. Volt számarlóvaglás és idomított majom productio, mely mindannyi a legelénkebb hangulatban tartotta a jelenlévőket. A dévajkódó bakának a jelenvolt tiszték és polgárok három akó borb bocsajtottak rendelkezésére. A mulatság éjféli után ért véget.

— Vízizony. Andrekovic József, az osztr. magy. állampálya társulat vonalán a körösi-hegy 253-ik számú őrháznál pályáor, 14 éves Rozália nevű leányát mintegy egy évvel ezelőtt a saját kutyájuk megmarta. A kutyán az ebdüh-kór tüneteit konstatalni nem lehetett, mert a kutya elfutott. S már-már feledékenységbe menni látzott az eset, a midőn egy év után f. hó 6-án a vízizony a szerencsétlen leányon egész erővel kitört s másup f. hó 7-én iszonyú kínok között kiszendvedt. — A mult év óta ez már a harmadik eset; valahányszor ezen borzasztó betegségek embereit esik áldozatul, a lakosság valóságos rémületbe esik, de azért még sem okul. A rendőrség már két ízben figyelmeztette a lakosságot az ebdüh-vészre és sürgette, hogy minden gyanúsán látszó esetet azonnal jelentse be a kapitányi hivatalnak és haladéktalanul forduljon orvosi segítségért. És mégis mit tapasztalunk? Azt, hogy a népbabona erősebb a remélténel is. Mindig akad okos asszonyém, kinek tanácsa folytán előbb babot kell a mart sebbe nyomni, vagy azt a veszett kutya szörével elkötni. Harmad vagy negyed napra a patikában keresnek orvosságot, végre aztán a doktort is felkeresik, mikor persze a bajon már nem lehet segíteni. Sőt odáig megy némelyek esőkönyössége, hogy a gyanús eb kiirtásának is ellenállnak és tudnak eseteket, hogy a hivatalnak karhatalmat kellett használni. Úgy vagyunk értesítve, hogy a rendőrség a kóbor ebek elleni intézkedéseket ismét felelevenítette és folyton alkalmazza, de beláthatja mindenki, hogy a lakosságnak is kötelessége a rendőrséget intézkedéseiben támogatni, csak így várható a lappagó vész teljes és biztos elfojtása.

— A kecskeméti államlap segélyezett polgári leányiskola zárúnépeje június 19-én délután 5 órakor lesz, a következőkkel: 1) „Evezünk”. Engeszer M.-tól. Éneklük a III. és IV. osztályú növendékek. 2) „A madár fiahoz”. Tompa M.-tól. Szavalja Druga Paula II. oszt. növ. 3) „Népdalok”. Éneklük az I. oszt. növ. 4) „Távolból”. Petőfy S.-tól. Szavalja Bítky Mari II. oszt. növ. 5) „Lohegrin”-ből. Wagner R.-tól. Éneklük a II. oszt. növ. 6) „Kis gyermek halálára”. Vörösmarty M.-tól. Szavalja Klein Julia III. oszt. növ. 7) „A vándor madarak bucsója”. Mendelssohntól. Éneklük a III. és IV. oszt. növ. 8) „Both bajnok özevge”. Arany Jánostól. Szavalja Kovács Emilia III. oszt. növ. 9) „Népdalok”. Erney J.-tól. Éneklük a III. és IV. oszt. növ. 10) „Fiamnak”. Arany Jánostól. Szavalja Vasváry Ida IV. oszt. növ. 11) Dal „Benyovszky”-ből. Doppler F.-tól. Éneklük a III. és IV. oszt. növ. 12) „Tetemre hívás”. Arany Jánostól. Szavalja Fehér Teréz IV. oszt. növ. 13) „Népdal-egyveleg”. Összeállította Szabados Géza. Éneklük a III. és IV. oszt. növ.

— Nyári konyhakerti és gyümölcskiállítás. Az országos kiállítás bizottság f. évi július hó 5—12-ig nyári konyhakerti és gyümölcskiállítás rendez, melyen mindennemű konyhakerti termény és nyári gyümölcs kiállítható. A kisebb termelőktől buzdítására összesen 1000 franknyi jutalom tüzettet ki; ezenkívül a jelesebb kiállítók részére díszoklevelek és bronzérmek fognak kiadni. Egy négyzet méternyi tér díja 2 ftt. A bejelentés határideje június hó 20-ig terjed. A bejelentett termények július hó 4-ig küldendők be.

— Vont-közlekedési akadály. F. hó 3-án Almási Jánoson zöldségkocsa a vaspályán től lévő konyhakertből talicskán a kora reggeli órákban zöldséget akart eladás végett a piacra szállítani. A talicskát a vaspályán keresztül kellett tolnia. S midőn a talicskával épen a vaspályára ért, hirtelenében észbe juttott, hogy a pénzes-zsekkóját a kertben felejtette. Nagy meglepetésében a talicskát a sineken keresztbe állítva hagyta és visszafutott a pénzes-zsekkóért. E közben a reggeli személyvonat robogott el, de szerencsére a talicskát a lokomotív a pályáról félrelékte és szerencsésenlég nem történt. A pályafelügyelőség megkeresésére a kapitányi hivatal Almásiné — tekintettel arra, hogy ezen esetenl őt nem szándékossg, hanem csak gondatlanság terheli, — megbírságotla.

— Lángbaborult szerelmi zálog. Sziládi Gergely kötőgyártósógd hű lovagja volt egy „konyhaszellem”-nek. Midőn a napi fáradságos munkának az est véget vetett, kedveséhez sietett a hű lovag, hogy annak karjai közt pihenje ki a napi munka fáradalmait. Boldogabbak voltak a szerelmesek mint Rómeó és Júlia. A boldogságot méginkább fokozta a szerelmes kötelegyártó tulipiros kendő, melyet szerelmi zálogul idődtőljának ajándékozott. De semmimem állandó, minden mulandóság e földön. Jáljánk szerelmi tüze is hamvadni kezdett, azaz hogy fel-fellobbant, hol mást boldogított (majd azt irtuk boldondított) melegével. Észrevette Rómeónk, hogy ő nem kizárólagos többe, szerencsés versenytársai is vannak. Rettenetesen leverve felkeresté tehát a napokban az ő kedves szeretőjét egy este a — kapuban, hogy búcsút vegyen tőle örökre. A „hölgy” épen várta; nála volt a tulipiros kendő is. Őh csak ezt ne látta volna a hű lovag, ez a szerelmi zálog éles tör volt szívében. Iszonyú bosszút forralt; kiragadta a kendőt a csafia leány kezéből és — meggyújtotta. Nem elég volt a fájdalmas Rómeónak a maga baja, hanem még azért, hogy az útczát oly szűpen illuminálta, a kapitányi hivatal állg móg meg is bírságotlatott.

— Elgázolta a kocsi. Számaltan szerencsétlenség kátforrását képezte már a sebes hajtás, s a városban egyáltalában meg nem engedhető. F. hó 5-én d. e. 11 órakor is ily sebes hajtás okozott szerencsétlenséget, mi könnyen végzetessé is válhatott volna. Ugyanis Böhm József fuvaros Sárközi Sándornak 5 éves leánykáját kocsijával a sétáor mellett elütötte. A leánykán észlelt sérülés könnyű, az úgy elbíráskán a kir. járásbíró-sághoz utaltatott.

Közgyűlési apróságok.

— Mi különbség volt a legutóbbi közgyűlésen Bagi László és Szappanos István felszólalása között? — kérdi egyik városaty, kifelé menőben a másikat. — Az, hogy Bagi László a mellére, Szappanos István pedig az aranyóra lánczára mutatott.

— Sz. I. törvényhatóság bizottsági tag a minapiban fagykérokat jelentett be az adó-inspectoratusnak — beszél egy polgár. — Hát a befagyott közgyűlési beszédét hol jelenti be? — kérdi maliciozusan egy másik polgár.

ÜZLET.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi iparhitelezési és népbank május havi forgalmáról.

Table with financial data for May, including items like Pénztárállás, Folyószámlák, and various bank transactions with amounts in Ft and Kr.

Sertésvásári jelentése

Table reporting pig market prices for various breeds like Szebi, Magyar, and others, with prices per kilogram.

Piaczi árjegyzék.

Table listing market prices for various goods such as wheat, rye, and other commodities.

Vasúti menetrend.

Table showing train schedules for Budapest and Bécs directions, including train types and departure times.

Felölös szerkesztő: DR. TASSY PÁL.

NYILTÉR.

A tulajdonképeni ezen országban uralkodó betegség.

Mint valamely tolvaj, éjjel lep ez meg bennünket. Némelyek mell- és oldalnyílásban, olykor derékfájásban is szenvednek; béggyadság és álmoság által lepetnek meg, szájuk ize rossz, különösen regelenként, a fogakra bizonyos tapadás nyák rakódik le; étvágyuk rossz, gyomrukban mint egy kő úgy nyomja valami, s olykor gyomrukban bizonyos zsibbadtságot éreznek, mely étkész által el nem oszlatható. — Szemei becsnek, kezei s lábai hidegek s tapadások, kis időre rá köhögés áll be, eleinte csak száraz, néhány hónap multával azonban bizonyos zöldes színű kököpéssel párosulva, az illető folytonos béggyadságot érez, az álom nem hozza meg neki a kellő pihenést; azonfelül idegesség, ingerültté a rossz kedvűvé válik, bal sejtelmek gyöttrik; ha hirtelen felkel, szédülést érez, s az egész világ keringeni látszik vele, belei eldugulnak, bőre olykor száraz és forró lesz,

vére megsűrűdik s megszűnik, szem felére megsárgul; vizelete csekély s sötétzöld, s hosszabb ideig való állás mellett üledék válik ki belőle; továbbá az étel gyakran felbőg, mi közben néha édeses, néha pedig savanyús ízt érez, mit gyakorta szivobogás követ; látása elvész, szemei előtt setét foltokat lát, s a legnagyobb fokú kimerültség és elgyengülés vesz rajta erőt. — Mind ezen körülmények felváltva lépnek fel, s bizonyos, hogy az ország népességének majdnem egyharmada ezen betegség egyik vagy másik nemében szenved. — Tapasztaltatott, hogy ezen betegségek lényege az orvosok által gyakran félreismertetett; némelyek által májba gyantát, mások által mint emésztetlenséget, ismét mások által mint vesebaj stb. lett gyógykezelve, anélkül, hogy ezen különböző gyógykezelések közül csak egy is sikeres lett volna, míg ellenben a „Shäker-kivonat” ezen beteg-

séget minden egyes esetben tökéletesen elhárította. Ezen kitűnő gyógyszer valamennyi alább felsorolt gyógyszerárban megkapható. Oly egyéneknek, kik dugulásban szenvednek, a Seigel-féle hashajtó labdacsoakra is van szükségük, a „Shäker-kivonattal” kapcsolatban. A Seigel-féle hashajtó labdacsokek meggyógyítják a dugulást, előzik a lázt és a meghűlést megszüntetik a főtájtástól s elfolytják az epekiómlást. Ezek a legbiztosabb, legkellemesebb s egyszerűs-mind a legtökéletesebb labdacsokek minden eddig készítették között. A ki ezekkel csak egy kísérletet is tett, azok használatát bizonyára nem fogja abban hagyini. Enyhédeden s minden legkisebb fájdalom előidézése nélkül hat.

Ára egy palaczk „Shäker-féle kivonatkak” 1 frt 25 kr., 1 doboz „Seigel-féle hashajtó labdacsocknak” 50 kr.

Magyarországi főraktár:
Budapest, Török József gyógyszerár kirdly úteza 12. szám. Kecskemét: Katona Zsigmond, Molnár János, Fejér István.

MATTONI
BUDAI-KIRÁLY
KESERŰVIZE
Több
kiállításon jutalmat nyert.
Kapható minden gyógyszerárban és kártyaüzletben.
MATTONI és WILLE
BUDAPESTEN.

MATTONI-FÉLE
GIËSSHÜBLER
legjobb ásványos
SAVANYU-KŰT
legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásának bizonyult köhögéssel,
gegebajknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

HIRDETÉSEK.

Bor-eladás.

Tisztelettel értesitem a borvásárló n. é. közönséget, miszerént **700 akó** (396 hektoliter) jobbára saját termelésű borom eladó. — És pedig:
500 akó (282 hektoliter) kitűnő 2 éves fehér bor, akója 6 frt 50 kr., hektoliterje 11 frt 60 kr.
100 akó (56 hektoliter) 2 éves Bakator és Rizling, akója 7 frt 50 kr., hektoliterje 13 frt 30 kr.
100 akó (56 hektoliter) fehér, öreghegyi, mult évi termés, akója 5 frt, hektoliterje 9 forint

A borok mind tisztán kenezés (Einslag) nélkül kezelvők. Kaphatók egyes hor-dóknént és akó- vagy hektoliter számra is. Nagyban vásárlók árleengedésben részesülnek. Vidékre és helyben a megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek, s kívá-natra mustrák is küldetnek.

Kecskemét, 1885. június hóban.

Dékány Imre,
sürcsarnok-tulajdonos.

121 (3-1)

Ház-eladás.

Kényelmes berendezésű ház, nagy kerttel, szabadkézből eladó V. tized, Csongrádi-kis-úteza 180. szám alatt. — Értekezni lehet

Beretvás Sándor
mérnökkel.

118 (2-2)

PARÁDI-VIZ.

Van szerencsénk a t. ásványvízfogyasztó közönség szives tudomására hozni, miszerint az általános kedvelt parádi természetes ásványvíz kizárólagos főraktárát Kecskemét és környéke részére

„Patak és Nyirády” özégnek adtuk át,

kik azt mindenkor friss töltésben a következő áron fogják árusítani:
Fogyasztók részére kicsinyben
1 db. 1/2 literes üveg ára . . . — frt 10 kr.
Ismét eladók részére nagyban
1000 db. 1/2 lit. üveg vételnél. 95 frt — kr.
Csakis készpénzért, engedmény és levonás nélkül, a raktáron.

Tisztelettel

a gr. Károlyi-féle uradalmak
igazgatósága.

39 (4-4)

Előnyös alkalmazást

nyernek: **ügynökök, hivatalnokok, kereskedők, magánzók** stb., kik osztrák-magyar állam- és díjsorsjegyek havonkénti lefizetések melletti eladásával az 1883. évi XXXI. törvényozik értelmében, foglalkozni óhajtanak; némi tevékenység mellett

havonként 100—300 forintnyi jövedelemre számíthatni. — Ajánlatok, a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők:

A fővárosi váltóüzlet-társaság
ADLER és társához BUDAPESTEN.

115 (3-2)

Pályázati hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város törvényhatóságánál egy 500 frt évi fizetéssel és 100 frt lakbérrel javadalmazott fogalmazói állás, továbbá egy szintén 500 forint fizetéssel és 100 frt lakbérrel egybekötött számtiszti állás lemondás, illetve előléptetés folytán üresedésbe jöven, választás útján leendő betöltésük a folyó évi július hónapban tartandó közgyűlés napirendjére tűzött ki.

Ennélfogva felhívtnak mindazok, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtnak, hogy ez iránt, kellőleg felszerelt kérvényeket hozzám a folyó 1885. évi július hónap 10-ik napjáig bezárólag annyival inkább adják be, mivel az e határidőn túl érkezendő kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Kecskeméten, a város törvényhatósági bizottságának 1885. évi június hónap 10-ik napján tartott rendes havi közgyűléséből.

Léstár Péter,
polgármester.

119 (1-1)

A legfrisebb töltésű ásványos gyógyvizek u. m.:

Karlsbadi, Emsi, Gishübl, Halli és Lippiki jodvizek, Gleichenbergi, Kissingen, Rákóczi, Koritniczai, Marienbadi, Selter üveg és korsókban, Budai Ferencz József keserűvíz, legbiztosabb jóságú friss töltésű minőségben kapható az egész nyári idény alatt

Molnár János

gyógyszerárban.

96 (10-7)

A torontálmezei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.
A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógyss. kiállításon EZÜST ÉRMET nyert.
A tricsti 1882. évi kiállításon BRONZ-ÉRMET nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELISMERÉSI OKLEVELET nyert.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb SAVANYU VIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiferjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál,
Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500.000
palaczk.

Kecskeméten kapható: Bóka Zsigmond, Dávid Bertalan, Feuer Jakab, Gyenes Sándor fiai, Katona Zsigmond, Patak és Nyirády, Witz Gusztáv uraknál.

50 (12-8)